

палмети, които са разчленени и превърнати в трилистници. От животинските видове най-много са застъпени птиците, които символизират съпружеската вяност.³⁵ Многобройните варианти на геометрични мотиви - зиг-заг, ромбове, триъгълници, са признак за богато въображение и добра техника. Както коланът, така и изображенията са поставени на това важно за жената място, с единствената цел да я пазят от лоши очи, да отблъскват злите сили и да предизвикват плодородието в най-общия му смисъл. Не можем да не отчетем обаче, че водещата роля на тази многофункционална вещ е естетическата и че се заражда една нова идея, чрез употребата ѝ да се накара мъжът не само да хареса, но и да пожелае избранницата си. В този доста късен период самата женска носия претърпява промяна към по-голяма практичност, опростеност и подчертаване на женствеността, което се отразява и върху всички останали нейни елементи и допълнения.³⁶ Разбира се, не може да се пренебрегне фактът, че тази характеристика е на едно от последните места в скалата на функционалното степенуване.

Систематизирайки всичко казано до тук, се налагат следните изводи:

- В патриархалното общество коланът има многостранна функционалност. Преди всичко от пръв поглед се откроява неговата естетическа и декоративна функция, както и утилитарната, но в него са закодирани още предпазни, социални, възрастови и продуциращи смисли.

- В различните исторически периоди всяка от тези функционални характеристики заема различно място в ясно изградената семиотична система, която търпи развитие и трансформация, но безусловно всички те взаимно си влияят, преплитат и допълват.

- Всяка от функциите на този неразделен елемент от цялостния костюм на сливенката съдържа в себе си по още няколко семантични нива, свързани с това, че опасва кръста в кръг, орнаментите - растителни и геометрични, материалите от които е направен - вълна и метал, и цветовете, които са застъпени в него - червен, с всичките му производни - синьо и зелено.

- Независимо от факта, че жената е винаги с колан, чрез неговите външни белези тя намира начин всеки път по различен начин да отбележи навлизането си в поредния житейски цикъл. Слагайки го на кръста си, жената негласно, но много ясно и категорично заявява на семейството си и на обществото, че е готова да се осъществи като майка и да реализира възпроизводствените си възможности. Опростирайки го като вид и изработка, тя показва, че излиза от фертилната възраст.